کتاب انزله المظلوم لمن وجد عرف البیان اذ استوی الرحمن علی عرشه العظیم...

حضرت بهاءالله

اصلی فارسی

رقم (23) - من آثار حضرت بهاءالله - کتاب اشراقات - صفحه 254 - 259

(23)

بسمه المشرق من افقه الاعلی

کتاب انزله المظلوم لمن وجد عرف البیان اذ استوی الرحمن علی عرشه العظیم لیجذبه الذکر الی البحر الاعظم الذی ماج امام وجوه العالم و یسمع من امواجه تالله فتح باب السمآء و اتی مالک الاسمآء بسلطان مبین طوبی لک یا محمد بما اخذک جذب ندآئی و عرفک صراطی و علمک امری و هداک الی نبأی العظیم قد حضر کتابک فی السجن الاعظم سمعنا ذکرک و ثنائک اجبناک بکتاب لا تعادله کتب العالم و ذکرناک بذکر اذ اشرق نیره من افق اللوح خضعت له الاذکار یشهد بذلک من عنده کتاب مبین انت الذی تمسکت بعروة عنایة ربک و تشبثت بذیل رحمته و اقبلت الی افقه اذ کان الناس فی اعراض عظیم قل یا ملأ الفرقان اسمعوا ندآء ربکم الرحمن انه ارتفع فی السجن امام وجوه الادیان و لا تتبعوا اهوآئکم اتبعوا من یدعوکم الی الله الفرد الخبیر قل ایاکم ان تمنعکم ظهورات الدنیا و زخرفها عن الذی به غردت حمامة الثنآء فی الفردوس الاعلی و غنت حوریة المعانی فی الجنة العلیاو نادت و قالت قد اتی الیوم و القوم فی وهم عجیب قل یا اهل فاران اقرؤا ما عندکم و ما نزل من سمآء مشیة ربکم المقتدر القدیر اتقوا الله ضعوا الاوهام و الظنون قد اتی القیوم بامر لا یقوم معه من فی السموات و

الارضين انک اذا شربت رحيق الوحی من کأس بيانی و اجتذبک ذکری و ندآئی قل الهی الهی تری عبدک هذا مقبلا الی افقک و متوجها الی انوار وجهک و طآئرا فی هوآء قربک و موقنا بوحدانيتک و فردانيتک و متمسکا بما انزلته فی کتابک ای رب تری عبرات عينی فی فراقک و زفراتی فی بعدی عن جوارک لم ادر يا مقصودی و محبوبی ما قدرت لی من قلمک الاعلی الذی بحرکته سخرت الارض و السمآء هل قدرت لی الحضور امام وجهک و القيام لدی باب عظمتک و هل منعنی عن ذلک امرک المبرم و قضآئک المحکم اسئلک يا مالک الوجود و مربی الغيب و الشهود بامرک الذی به جرت الانهار و اثمرت الاشجار و ماجت البحاران تجعلنی فی کل الاحوال ناطقا بذکرک و ثابتا علی امرک علی شأن ترتعد به فرآئص اعدآئک و تضطرب افئدة الذين کفروا بک و بآياتک ای رب ترانی مقبلا اليک فی کل الاحوال و متمسکا بحبل عطآئک اسئلک بنفحات وحيک ان تؤيد عبادک علی الاعتراف بما انزلته من سمآء جودک و جری من قلم فضلک انک انت المقتدر الذی شهدت بقدرتک الکآئنات و بسلطانک الممکنات لا اله الا انت القوی العليم الحکيم

و نذکر الخليل عليه بهآئی و نذکره بآيات الله العزيز الحميد و نبشره برحمته التی سبقت العالم و بجوده الذی احاط بالوجود من الصغير و الکبير يا خليل اسمع ندآء المظلوم انه قبل البلايا کلها لاعلآء کلمة الله و لکن القوم فی اعراض مبين قمنا امام الوجوه و دعوناهم الی الذروة العليا و عرفناهم ما يقربهم الی الله الفرد الخبير من الناس من اخذه جذب ندآئی و انزلنا له ما کان کوثر الحيوان لاهل الامکان و منهم من اعرض عن الوجه بما اتبع کل عالم مريب و منهم من قام علی الاعراض و منهم من افتی علی سفک دمی کذلک قضی الامر و القوم اکثرهم من الغافلين طوبی لک بما اقبلت و شهدت بما شهد الله قبل خلق السموات و الارضين قل لک الحمد يا الهی و سيدی و سندی بما ذکرتنی اذ کنت بين ايدی المعرضين اسئلک ان تؤيدنی علی ذکرک و ثنآئک و خدمة امرک انک انت المقتدر القدير

يا محمد عليک بهآء الله الفرد الاحد انا ذکرنا الذين اقبلوا اذ انار افق الظهور بنير عناية الله العزيز العظيم واردنا ان نذکر اولياآء الله و احبآئه الذين صعدوا الی الرفيق الاعلی من الذکور و الاناث ان ربک هو الفضال الغفور الرحيم البهآء الذی اشرق من افق سمآء العطاء عليکم يا اهل البهآء انتم الذين ما نقضتم ميثاق الله وعهده اقبلتم و اعترفتم بظهوره و عظمته و سلطانه و قوته و قدرته و اقتداره طوبی لکم و نعيما لکم بما فزتم بآثار القلم الاعلی قبل صعودکم و بعد صعودکم الی الافق الاعلی نسئل الله ان يغفرلکم و يکفر عنکم سيئاتکم و ينزل عليکم من سحاب سمآء کرمه امطار رحمته و يقدر لکم ما يزينکم بطراز الفرح و الابتهاج انه هو المقتدر علی ما يشآء لا اله الا هو العزيز الغفار کذلک اشرق نير البيان من افق البرهان طوبی لمن شهد و رأی ويل لکل منکر اثيم

يا محمد بلسان پارسی بشنو در ايامیکه از سطوت ظلم کل متفرق و خلف حجبات مستور اين مظلوم بر امرقيام نمود بشأنیکه ظلم اهل عالم او را از اظهار کلمه منع ننمود حق شاهد و عالم گواه هيچ منصفی اينفقره را انکار ننمايد و

چون عالم از نور امر روشن و منیر مشاهده شد کل از خلف حجاب با اسیاف بیرون دویدند یعنی معرضین بیان باری از حق بطلب عباد را از اوهام جدیده معرضین حفظ فرماید اوست مقتدر و توانا